

Зрада

Павло Глазовий

Під теплим сонцем ранньої весни
Вона родилась. Милася росю
Ясного ранку. Соків напилась
З м'якого ґрунту. Вітер легкокрилий
Наспівував їй пісню про кохання,
Розповідав про ті краї чужі,
Де побував. Заслухавшись, вона
Голівкою замріяно хитала,
Пелюсточки легенькі повертала
Йому назустріч. Вечір тихий був.
Травневі зорі бачили, як квітка
Красу свою губити почала.
Не прилетів до неї легкокрилий –
Знайшов десь кращу в іншій стороні.

Схиляюсь я до бідної билини,
Втішаю тихо: — Чи ж на світі мало
Таких, як він? Це ж вітер. Не сумуй...